

Mit tanulhatunk az olajfa hasonlatából?

Az olajfa hasonlatában a szőlőskert ura korhadó állapotban találja az olajfáját, és ezt mondja: „Megtetszem [a fát], és körülásom, és táplálom” (Jákób 5:4).

A hasonlat során a mester és a szolgálja többször is ellátogat a szőlőskertbe (lásd Jákób 5:15–18, 29–32, 37–42). Minden egyes alkalommal újra sor kerül a metszés, ásás és táplálás folyamatára.

A szőlőskert mestere Jézus Krisztust jelképezi. A fa és az ágai az Ő népét jelképezik. Ez a hasonlat sokkal több egy fákról és gyümölcsökről szóló történetnél. Erőteljes tanúság Isten részvételéről a gyermekei életében, valamint a Szabadító küldetéséről és az egész emberiség iránti szeretetéről.

A **METSZÉS** eltávolítja a fáról az elhalt ágakat és a rossz gyümölcsöt. A mester levágta az elhalt ágakat, és tűzbe vetette őket (lásd Jákób 5:9). Hogyan segít Isten „lemetszeni” a bűnököt és gyengeségeket az életünkről?

Az **ÁSÁS** célja többek között a gyomok és egyéb akadályok eltakarítása a fa tövéből, hogy semmi ne gátolja a fa növekedését. Milyen akadályok gátolhatnak bennünket abban, hogy lelkileg növekedjünk?

A **TÁPLÁLÁS** megőrzi a fa egészségét, mert ásványi anyagokat és egyéb tápanyagokat juttat neki. A fákhhoz hasonlóan a lelkünknek is szüksége van táplálásra. A lelkünket hogyan táplálhatjuk?

BESZÉLGETÉS

Az olajfa hasonlatát eredetileg Zénos próféta rótta a rézlemezekre. Szerinted miért szentelt Jákób ilyen nagy részt a saját feljegyzésében egy másik próféta szavainak?